

- csak a teleworking alternatív formájának megvalósítására nyílik lehetőség (az otthon és a könyvtárban eltöltendő időmegoszlás 50-50%-os);
 - nem módosulnak a korábbi fizetések;
 - a teljesítmények minőségének megítélésére nem létesül semmiféle külön ellenőrzés;
 - a munkáltató a teleworker otthonát ellátja a szükséges, a biztonsági és ergonómiai követelményeknek egyaránt megfelelő technikával.
- (E kísérletnek 2000 első felében kellett volna megvalósulnia.)

A szerző azzal fejezi be dolgozatát, hogy a teleworking a virtuális könyvtár megvalósulása felé tett jelentős lépés, ami végképp felszámolja a porosz „könyvtárhivatalt”. Itt az ideje annak, hogy a cseh könyvtárak erre a munkakapcsolatok és eljárások radikális reformjával máris készülni kezdjenek.

/PILÁŘ, Jindřich: Zkusenosti s teleworkingem... v praxi nemeckých knihoven. = Čtenář, 52. köt. 9. sz. 2000. p. 248–250./

(Futala Tibor)

Miként válik életünkben közkeletűvé az elektronikus könyv?

Tegyük fel – veti fel a referált ckk szerzője a kérdést –, hogy hamarosan megoldódik az elektronikus papír és az elektronikus tinta valamennyi, eddig még meg nem oldott részkérdése. Mi lesz akkor?

A Rank Xerox cég mindenesetre mindkét vonatkozásban „több mint elképzeléssel” rendelkezik (vö. *Scientific American*, www.eink.com, www.sciami.com/1998/0998issue/0998techbus1.html). A cég szerinti elektronikus papír olyan vastagabb papírlapra vagy vékonyabb kartonra hasonlító plasztiklap, amely áttetsző fehér és fekete, pozitív és negatív töltésű félgömböcskére oszló gömböcskékkel van teleszórva. Ha a gömböcskék áram alá kerülnek, fehér és fekete ponthalmazt képeznek, azaz elektronikus tinta adódik ezáltal.

Az elektronikus papír és tinta csak kép- vagy szövegrögzítéshez igényel áramot: az áramforrás kikapcsolása után a szöveg stabil marad. S ha egyszer valami hasonlít a klasszikus papírra, adott a könyvvé szervezés lehetősége, sőt: a mobil könyvtárra történő fejlesztés lehetősége is. A memória nagysága könyvtári polcok nagyságrendjével vetekszik.

Az elektronikus papírra történő rögzítés gyorsasága teszi – a hagyományos újságokkal szemben, amelyek hírközlése kétnapos – az elektronikus újságokat valóban *újsággá*. Az interneten kiállított irodalom, főként enciklopédiák és szótárak sokasága vehető le az elektronikus papírra.

Ezek után egy sor kérdés adódik. Létezni fognak-e még ilyen körülmények között a klasszikus könyvtárak? Ha igen, a jelenlegiekhez képest milyen szolgáltatásokat fognak kínálni? Miként alakulnak át a hagyományos könyvtári tevékenységek? Milyen lesz az állománygyarapítás, az informálás, a kölcsönzés?

Úgy tűnik, hogy az elektronikus könyv közkeletűvé válását inkább az érdeellentétek és a jogi vonatkozások fogják késleltetni (ha egyáltalán), korántsem a műszakiak és a szervezésiek.

/LIPTÁK, Jozef: Dva dni po... elektronická kniha. = IT lib, 5. köt. 3. sz. 2001. p. 20–21./

(Futala Tibor)

Hogyan lehetne csökkenteni a dühkitörések és veszekedések számát, tompítani élüket?

Az emberközi kapcsolatoknak a kulturáltság korájában tartása tulajdonképpen életfogytiglani kaland és szüntelen kísérletezés. Ennek intenzifikálására mostanában annál is inkább szükség van, mivel a 21. század kezdetére különösen zaklatottá vált az emberi élet, s ebből következően egyre

gyakoribbak a dühkitörések, egyre megalázóbbak a veszekedések. A szóban forgó fejlemények alól a könyvtárak sem kivételek. Kollégák, beosztottak és vezetők, olvasók és könyvtárosok között ilyen módon keletkező konfliktusok növekvő számban fordulnak elő.